

Een wijk-in-opbouw wordt volwassen

Wim Frisart

Sinds 1968 wonen we in een door aannemer Slokker in beton gegoten tussenwoning. In de dan net opgeleverde derde hof, vernoemd naar Augustinus. Precies op het tracé van de voormalige Raaweg. Daar had ik als kind dikwijls gelopen, al bramen plukkend op weg naar de boerderij van de familie Altena. Zij woonden vlak voor de bocht waar nu de firma Puik is gevestigd. Deze Raaweg begint bij de Berensteinsweg (Stenen brug) en liep ooit in een boog langs de grens met Loosdrecht tot aan 't Jagerspaadje. Eind jaren dertig heeft de aanleg van het Hilversums Kanaal de weg in twee delen gesplitst. Vervolgens werd bij de ontwikkeling van de Kerkelanden het traject van de Raaweg tussen de Vreelandseweg en de Kerkelandenlaan opgeheven. Daar lagen o.a. de boerderij van de familie Hermsen en de hockeyvelden met het mooie clubhuis. Een deel van de toen niet meer in gebruik zijnde hockeyvelden heeft in plagvorm nog onze achtertuin gesierd.

In het begin was de wijk een vinexlocatie *avant la lettre*: volop bouwactiviteiten, veel tijdelijke voorzieningen en vlakbij de grazende paarden en kakelend kleinvee op de 'landjes'. De groene stadsbus, die steeds een halte dieper in de bouwlocatie zijn keerpunt nam. Rondrijden over de Kloosterlaan was pas later mogelijk. En dan natuurlijk Lutherhof nr. 8: het voorlichtingscentrum, waar mevrouw Hendriks de scepter zwaaide. Als tijdsbeeld het volgende citaat: *'In hetzelfde pand geeft mejuffrouw Dirkmaat, directrice van het Bakken, adviezen over keukenmachines en al de apparatuur, die de huisvrouw in haar nieuwe behuizing nodig heeft.'*

Midden jaren '80 bivakkeerde langs de Raaweg een uitgebreide Roma-familie. Tegenwoordig is dit terrein met betonnen palen afgesloten. (foto: Wim Frisart)

Kermis in de Kerkelanden! Voor één keer waren er oliebollen en botsauto's en allerlei andere attracties op het middenterrein achter de sporthal; daarna werd er het Ambrosiushof gebouwd. (foto: Wim Frisart)

Onze zoon zette zijn studie voort op de zojuist gereedgekomen O.L. Jan van Zutphenschool, waar ook zowel de katholieke als de prot. christelijke kindjes les kregen. De laatsten waren in afwachting van de afbouw van hun eigen scholen.

De wijk in opbouw is nu een volwassen wijk geworden. Met alle positieve en negatieve aspecten, maar waar het goed toeven is. Aldus samengevat, wil ik toch nog twee willekeurige aspecten uit de Kerkelanden-'geschiedenis' aanstippen. Het was omstreeks midden jaren '80 dat jaarlijks, in de zomer, langs de Raaweg een uitgebreide zigeunerfamilie hun tijdelijk kamp opsloeg. Menig goed gesprek heb ik gevoerd met deze bohémiens. Helaas ook voor deze mensen is er steeds minder ruimte: de kampplaats werd afgesloten met betonnen palen. Het heeft gewerkt!

Elf jaar geleden had in de Kerkelanden een eenmalige gebeurtenis plaats: kermis! Met alles er op en er aan werd een deel van het middenterrein achter de (inmiddels afgebrande) sporthal in beslag genomen door de bekende attracties. Jong en oud kon zich 'voor de deur' een aantal dagen vermaken en oliebollen eten. Echter dit 'evenemententerrein' moest wijken voor de Ambrosiushof. Vandaar eenmalig.